

Aan Gregorius XI

Vrees niet, maar bemin. Wek bij het volk geen vrees op, maar liefde. Kom, maar ongewapend. Catharina kondigt haar reis aan, ten einde haar bemiddeling aan te wenden voor Florence.

In de naam van Jezus Christus, de Gekruisigde, en van de zoete Maria.

Eerwaarde Vader in Christus, de zoete Jezus. Ik, Catharina, uw onwaardige dochter, dienstmaagd en slavin van de dienaren van Christus, schrijf aan u in Zijn kostbaar Bloed, met de wens u een sterk man te zien, zonder enige slaafse vrees. Ik hoop dat u dit zult leren van de zoete en goede Jezus, van wie u de plaatsvervanger bent. Want zo groot was Zijn onschatbare liefde voor ons, dat Hij zich naar de schandelijke dood van het kruis haastte, en zich niet bekommerde om beledigingen, schande, oneer en schelmerijen; Hij ging door dat alles heen en vreesde niet, zo hevig was Zijn verlangen naar de eer van de Vader en naar ons heil. De liefde had Hem Zijn mensheid geheel en al doen offeren. Nu wil ik, dat u zo zult handelen, Vader. Ontdoe u van iedere eigenliefde: bemin uzelf en de schepselen niet om uzelf, maar bemin uzelf en de naaste om God, en bemin God om God, want Hij is waardig bemind te worden, daar Hij het hoogste en eeuwige goed is. Stel u het Lam, dat geslacht is, tot doel, omdat het Bloed van dat Lam u moed zal geven voor iedere strijd. In dat Bloed zult u iedere vrees verliezen, en u zult worden en zijn de goede herder, die zijn leven geeft voor zijn schapen.

O Vader, draal niet. Ontsteek in u een groot verlangen, verwacht de hulp van de goddelijke Voorzienigheid. Want het schijnt mij, dat de goddelijke Goedheid voor u gaat beschikken over de grote wolven, (1) en ze in lammeren zal veranderen. En daarom zal ik spoedig naar u toe komen, om ze vernederd in uw schoot terug te voeren. Daar u de Vader bent, ben ik er zeker van, dat u ze zult aannemen, niettegenstaande de beledigingen en de vervolgingen, die zij u hebben aangedaan, naar het voorbeeld van de zoete en eerste Waarheid, die zegt, dat wanneer de goede herder het verdwaalde schaap gevonden heeft, hij het op zijn schouders neemt en terugdraagt naar de schaapstal. Zo ook zult u handelen, Vader, omdat nu uw verloren schaap gevonden is, u het op de schouders van de liefde zult leggen en in de schaapstal van de heilige Kerk zult brengen.

Ook wil en beveelt onze zoete Verlosser, dat u de standaard van het allerheiligst kruis zult richten tegen de ongelovigen en dat alles wat weerbaar is op zal staan en tegen hen zal uittrekken. Behoud de troepen, die u voor Italië geworven hebt, maar laat ze niet daarheen komen, want zij zouden meer bederven, dan goed maken.

Mijn zoete Vader, u vraagt naar mijn gedachte over uw terugkomst, en ik antwoord u, en ik zeg u uit naam van Christus, de Gekruisigde, dat u zo spoedig mogelijk moet komen. Indien u kunt, kom dan nog vóór september, en indien u niet eerder kunt, stel het dan niet langer uit dan de maand september. (2) Stoor u niet aan de tegenspraak, die u zult ondervinden, maar kom als een sterk man, zonder enige vrees, kom. En indien u uw leven liefhebt, hoed u dan te komen met een gewapende macht, maar kom als een zachtmoedig lam, met het kruis in de hand. (3) Wanneer u dit doet, zult u de wil van God vervullen, maar wanneer u op een andere wijze komt zou u die overtreden en niet vervullen. Verheug u en verblijd u, Vader, kom, kom.

Meer zeg ik niet. Volhard in de heilige en zoete genieting van God. Jezus zoet, Jezus de liefde. Vergeef mij, Vader. Ik vraag u nederig uw heilige zegen.

(1) Ook Dante noemt zijn Florentijnen wolven. Catharina was zeer bij hen gezien, omdat zij eerder twee jaar te Florence gewoond had. In een kroniek uit die tijd leest men: „In de maand mei van het jaar 1374, toen het Kapittel van de Predikheren werd gehouden, kwam naar Florence op bevel van de overste van de orde, een vrouw gekleed met het habijt van de heilige Dominicus, Catharina genaamd en dochter van Jacopo van Siena.” — De heilige Antoninus, een kroniekschrijver van de Middeleeuwen, (gestorven 1459) zegt, dat de Florentijnen Catharina vanuit Pisa riepen ten einde haar bemiddeling te vragen bij de paus, die hun stad om de bedreven buitensporigheden met de banvloek getroffen had. De geleerde Ammirato, geschiedschrijver uit de tweede helft van de 16e eeuw zegt, dat de hoofden van Florence, Catharina niet zo zeer zonden uit goede trouw tegenover de paus, maar om het volk tevreden te stellen, dat een verzoening wenste, ten dele uit een gevoel van vroomheid, ten dele om de schade, die de banvloek hun toebreacht.

(2) De paus vertrok werkelijk op 13 september.

(3) Dit was de overtuiging van de verlichte geesten van die tijd, ook Petrarca had deze mening.